

шижъши же патриархъ трьнова града и вса земляхъ вазгарьскыхъ пришестьствіюу святаго изъиде с' епископъ и с' всемъ причѣтомъ своимъ и с' еомлари и с' всемъ народомъ. и с' свѣштли и с' кандилъи и с' вьсажъими благоууханьми вонями на съсрѣченіе святаго. И внесше положиша ихъ в' вогостаვენемъ и вогохранимемъ градѣ трьновѣ. мѣсѣца октомврія ка дъни. И миневшемъ много лѣтомъ и временомъ. възпріа царствія скипетрзи новзи царь иоаннъ асѣнъ. сзінъ старихъ асѣнъи царя. и възстъ царствоуихъ и владѣихъ на вазгарзи. и гръци и фржгзи. срьѣмъ же и арьба-насиі. и вѣсеми градъи отъ мора и до мора. и владгословиса тои царь иоаннъ асѣна сзидати църкьвяхъ в' има сватъа великомъченикъ и до-вровокѣднъа четриадесатъ. и църкьвяхъ сзиданъхъ възстъ и оукрашенъ благолѣпнѣ. внесена възстъ ракъ сз моштоихъ преклаженънаго святаго илариона. и положена с' чьстнѣхъ подаихъ цѣльбъзи вѣроихъ к' немуу приходѣжнимъ. Вгоже молитвамъи да сподобѣтъ ни господь царстнѣхъ своимъ.

МАНАСИЙНЪТЪ ЛѢТОПИСЬ.

Въ „Ватиканската Библиотека“ са намира славянски рѣкописъ, който сѣдържа въ себѣ си лѣтописътъ на Манасія съ нѣкои и други притурки и промѣненія. Тоя рѣкописъ е писанъ за българскія царь Александра. На една отъ картините, които сѣ помѣстени въ рѣкописътъ, царь Александръ сѣди между Христа и между Манасія, а отгоре надъ тѣхъ лѣти ангелъ и туря на царската глава корона. „Намъ са чини, говори П. Бидярски, че Манасія е изображенъ на тая картина,